

Betryggelse end den her tilsigtede Bogføringspligt.

Med fuld Føje har den danske Sagførerforenings Hovedbestyrelse enstemmigt udtalt sig imod, at Sagførere medtages, og i saa Henseende endvidere paaberaabt sig, at det Mellemværende, der opstaar mellem dem og deres Klienter i alt, hvad der vedrører den egentlige Sagførervirksomhed, beror paa de om Retsafgifter og hvad dertil hører givne Lovbestemmelser, og at de i denne Virksomhed ere offentlig beskikkede Bestillingsmænd, for hvem der allerede gælder særlige Regler om Ansvar, jfr. ovenfor.

Med Rette har den nævnte Hovedbestyrelse endvidere gjort opmærksom paa, at Forretningsmellemværendet mellem Sagførere og deres Klienter ofte af disse sidste ønskes hemmeligholdt for Kontorpersonalet og derfor ikke finder Plads i den almindelige Bogføring, saa at Vedtagelse af Ændringsforslaget vil medføre, at Loven *ikke kan overholdes*.

Hvad der har bevæget Flertallet til at medtage Sagførere, er uden Tvivl den Omstændighed, at særlig de senere Aar have frembudt nogle Eksempler paa, at Sagførere have indviklet sig i omfattende Spekulationsforetagender med Hensyn til Byggeri eller været Mellemmænd i saadanne Foretagender. Men det maa bestemt hævdes, at dette *ikke er Sagførerforretninger*, og at der paa den ene Side kan træffes Bestemmelser om Bogføring med Hensyn hertil uden at ramme Sagførere som saadanne, medens der paa den anden Side er *andre end Sagførere*, som i saa Henseende maatte medtages. Dette kan ske ved Mindretallets Ændringsforslag Nr. 4 om, at Loven skal angaa dem, der „forestaa Udbetaling af og Regnskabsførelse for de til saadanne Arbejder (o: Bygnings- eller Anlægsarbejder) fornødne Pengemidler“. Hvilken Mening er der f. Eks. i, at Grundspekulanter, som bebygge deres Grunde for at sælge dem med Bygninger, skulde være udenfor Loven? Eller „Straamænd“, som give Navn til Byggeforetagender? Eller Bestyrelser

for Aktieselskaber, som drive lignende Virksomhed?

Dertil kommer endnu, at man ikke uden aabenbar Inkonsekvens og Uretfærdighed overfor Sagførere i Provinserne kan holde *Fuldmægtige paa Byfoged-, Herredsfoged- og Birkekantorer* udenfor Loven, naar man vil medtage Sagførere. Dette har Flertallet imidlertid gjort, skønt det er almindelig erkendt, at mange af disse Fuldmægtige drive en privat Virksomhed, der endog stiller de stedlige Sagføreres tilsvarende Virksomhed i Skygge. Mindretallet vil fra sit Standpunkt naturligvis ikke stille Forslag om, at Fuldmægtigene medtages, men Mindretallet ønsker at fremhæve den Hovedbetragtning, at Lovforslaget *kun* angaar dem, der drive *borgerlig Næring* (med eller uden Næringsadkomst), men at Flertallet tilsigter at inddrage een eneste Klasse Medborgere, som *ikke driver borgerlig Næring*, nemlig Sagførere, under Lovens Omraade. Den principielle Forskel er den, at enhver som Regel kan faa Adkomst til at drive den borgerlige Næring, han ønsker, men at Sagførere kun kunne virke som saadanne ifølge ministeriel Beskikkelse, der stiller dem under *særlige Regler*, som ikke gælde for dem, der drive borgerlig Næring, hvorfor ej heller de for disse gældende almindelige Regler bør anvendes paa hine, for saa vidt de ikke — *udenfor deres Sagførervirksomhed* — give sig af med almindelig Næringsdrift.

Mindretallet maa saaledes indtrængende fraraade det af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 3, og at anbefale Ændringsforslag Nr. 4.

Et *Mindretal* (Døcker, Holger Petersen, Pagh, Tolderlund og Tvede) forstaar ikke, hvorfor der ogsaa paa dette Omraade skal gøres Undtagelse med Hensyn til de Forbrugsforeninger og desl., som ikke ere pligtige at løse Næringsadkomst. Lovens Ojemed er at virke hen til omhyggelig Regnskabsførelse i alle Forretninger med et større Antal Kreditorer og Debitorer, og dertil